

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **I.C.** v řízení zastoupené Ing. L. L., proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ostravě** se sídlem Ostrava, Na Jízdárně 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.4.2011 č.j. 9798/10-1500-800297, ve věci daňového penále,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Bruntále ze dne 15.9.2010 č.j. 73491/10/358911804562, jímž bylo žalobkyni sděleno daňové penále na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období kalendářního roku 2005.

Žalobkyně namítá, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s uplatněnými námitkami, když odmítl vzít v úvahu nálezy Ústavního soudu ze dne 18.11.2008 sp. zn. I. ÚS 1835/07; vyhnul se tak posouzení zákonnosti postupu, který předcházel vydání napadeného rozhodnutí, protože bylo žalobkyni odňato právo na spravedlivý proces – podklady napadeného rozhodnutí totiž pocházejí z nezákonného předcházejícího řízení.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Zdůrazňuje, že v posuzované věci se jedná o předpis penále, kdy samotná daň byla předmětem jiného řízení, které je již pravomocně skončeno. Ve vztahu k nálezu Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 1835/07 odkazuje na následnou judikaturu soudů rozhodujících ve správním soudnictví.

Krajský soud nařídil k projednání věci jednání na den 25.4.2012. Z něj se žalobkyně omluvila 23.4.2012 s tím, že u ní nebyla dodržena lhůta k přípravě, neboť předvolání k jednání jí bylo doručeno až 18.4.2012. Soud proto jednání přenařídil na 21.5.2012 – to se však opět nekonalo pro omluvu žalobkyně doručenou soudu 17.5.2012, kdy žalobkyně uvedla, že musí v naléhavé pracovní záležitosti odcestovat mimo území ČR. Soud i tentokrát (jakkoli omluva nebyla nikterak doložena) odročil jednání na 27.6.2012. I v tomto případě žádala žalobkyně dne 25.6.2012 o odročení jednání, a to pro svou pracovní neschopnost, kterou doložila toliko průkazem práce neschopného pojištěnce. Nato soud usnesením ze dne 27.6.2012 jednání odročil na dnešní den, kdy žalobkyni poučil o náležitostech řádné omluvy z jednání a o potřebě osvědčení důvodu, pro který navrhuje odročení jednání a poučil žalobkyni, že bez splnění uvedených náležitostí omluvy a osvědčení důvodu pro odročení nebude již nadále k jejím omluvám přihlížet. Žalobkyni bylo toto usnesení doručeno již 2.7.2012. K dnešnímu jednání zaslala žalobkyně omluvu dnešního dne v 1:07 hod. Uvedla, že si zvolila obecného zmocněnce (přiložila kopii omezené plnou mocí, kdy z oprávnění zmocněnce je vyloučeno doručování), ten však má problémy s vysokým krevním tlakem (kontrola 21.9.2012). K důvodu odročení založila lékařskou zprávu ze dne 17.9.2012 týkající se zvoleného zmocněnce. Tuto zprávu soud pro její stručnost cituje: „*vyšetření; dnes dop. klidový režim, ko 21.9.2012*“. Z uvedené zprávy vyplývá, že klidový režim byl zmocněnci žalobkyně lékařem doporučen toliko pro den 17.9.2012 (nikoli pro den dnešní), z uvedené zprávy nikterak nevyplývá, že by se zmocněnec žalobkyně nemohl dnes (19.9.2012) dostavit k soudu. Soud proto konstatoval, že žalobkyní tvrzený důvod odročení jednání nebyl žádným způsobem osvědčen, a proto rozhodl, že bude dnešního dne jednáno v nepřítomnosti žalobkyně i jejího zástupce, kteří se k dnešnímu jednání nedostavili.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud konstatuje, že předmětem napadeného rozhodnutí a řízení, které právě jemu předcházelo, je sdělení penále.

Přezkoumával-li tedy žalovaný rozhodnutí, kterým byl žalobkyni sdělen předpis penále, měl zjišťovat jen, zda existuje rozhodnutí, kterým byla povinnost

hradit daňový dluh žalobkyni řádně sdělena, zda tato povinnost skutečně nebyla splněna ve stanovené lhůtě, zda je penále vypočítáno v souladu se zákonem, příp. zda právo na jeho vybrání není promlčeno. Bylo-li tu rozhodnutí ukládající žalobkyni zaplatit daň (nedostatek jeho existence žalobkyně nenapadá) a nebylo-li předepsaným způsobem zrušeno, nelze v žalobě úspěšně namítat nezákonnost rozhodnutí o vyměření samotné daně či vady řízení, které předcházelo vydání rozhodnutí o vyměření daně [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11.5.2005 č.j. 1 Afs 137/2004-62, Sb. NSS č. 1182/2007, a ze dne 29.5.2008 č.j. 8 Afs 161/2006-93 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz)]. Tímto rozsahem přezkumu je pak vázán i soud v řízení o žalobě ve správním soudnictví.

V posuzovaném případě existovalo pravomocné nezrušené rozhodnutí o povinnosti daň zaplatit – platební výměr ze dne 19.1.2009 č.j. 3574/09/358911804380, jak soud ověřil ze správního spisu. Soudu je též z jeho činnosti známo, že tento platební výměr, resp. případné na něj navazující rozhodnutí žalovaného, nebyly u zdejšího jako jediného věcně a místně příslušného soudu napadeny žalobou.

Namítá-li tedy žalobkyně nezákonnost postupu v řízení o vyměření daně, nikoli samotného řízení o sdělení penále, nemohou být její námitky v tomto soudním přezkumném řízení úspěšné. Měla-li žalobkyně výhrady proti řízení o vyměření daně, měla je uplatnit v rámci odvolání proti platebnímu výměru, příp. žalobou proti rozhodnutí žalovaného o odvolání proti platebnímu výměru.

Namítá-li žalobkyně, že se žalovaný nevypořádal s její námitkou nezákonného zahájení a provedení daňové kontroly, je tato námitka v rozporu s obsahem napadeného rozhodnutí, konkrétně s druhou polovinou třetí strany napadeného rozhodnutí, kde žalovaný popisuje institut daňové kontroly a osvětluje důvody, pro které žalobkyní odkazovaný nález Ústavního soudu nerespektoval. Výslovně zde žalovaný uvádí, že Ústavní soud „*vybočil při své argumentaci mimo relevantní interpretaci institutu kontroly (tedy nejen daňové, ale kontroly veřejnosprávní obecně), přičemž zcela opomenut zůstal i význam lexikální, podle něhož je pojem kontrola vykládán jako dozor, dohled, nebo také jako ověřování, přezkoumávání, to vše správními úřady v rámci jim dané kompetence. Za tohoto stavu lze uzavřít, že správce daně tím, že přistoupí k daňové kontrole, v žádném případě nepředjímá, že došlo ke zkrácení daňové povinnosti, ale naplňuje své „poslání“ tím, že prověřuje, zda kontrolovaný subjekt si stanovil daň správně.*“ Současně žalovaný v napadeném rozhodnutí žalobkyni upozornil na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.10.2009 č.j. 8 Afs 46/2009-46, Sb. NSS 1983/2010, kde Nejvyšší správní soud ve vztahu k zahájení daňové kontroly dospěl k obdobným závěrům.

Krajský soud z uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Pro úplnost soud dodává, že judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví je v otázce zahájení daňové kontroly bez sdělení konkrétních pochybností o správnosti účetnictví daňového subjektu konstantní, kdy nosné důvody závěrů správních soudů o oprávněnosti takové daňové kontroly jsou obsaženy zejm. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3.12.2009 č.j. 2 Aps 2/2009-52, Sb. NSS 2000/2010. Závěry nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1835/07 byly

navíc již překonány samotným Ústavním soudem ve stanovisku ze dne 8.11.2011 sp. zn. Pl. ÚS-st. 33/11, dostupným na nalus.usoud.cz, v němž Plénium Ústavního soudu uzavřelo, že za porušení principu proporcionality a minimalizace zásahů či za realizaci pravomoci v rozporu s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod nelze považovat bez dalšího postup správce daně, který zahájí daňovou kontrolu bez konkrétními skutečnostmi podloženého podezření, že daňový subjekt nesplnil daňovou povinnost řádně.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 19. září 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu